ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1882. Σάββατον Ἀριθμ. 5

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Συνδρομὴ προπληρωτέα
Ἐν Χανίοις καὶ τῷ τμήματι αὐτῶν Ἀργ. μετζ. 2
» Ῥεθύμνῃ καὶ Ἡρακλείῳ. . . » » 21/2
» τῷ ἐξωτερικῷ . . . . φράγκα 15

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθυντέα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πατρίδος»
Τὰ ἀποστελλόμενα ἔγγραφα καὶ μὴ δημοσιευόμενα δὲν ἐπιστρέφονται

Γεώργιος Κοντάκης Διευθυντὴς καὶ Συντάκτης

Τιμὴ Καταχωρίσεων
ἐν τῷ σώματι τῆς ἐφημερίδος
Δι' ἕκαστον στίχον . . . γρ. 3
Ἐν ταις εἰδοποιήσεσι . . » 2

Ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδων ἐν Κρήτῃ.

Συμβαλλομένη ἡ Κρήτη ἐν τῷ ἐπαναστατικῷ αὐτῆς δικαιώματι μετὰ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως ὅλῃ ὁμῶ Αὐτοκρατορίας. ἐμερίμνησε πρωτίστως, ὅπως χωρίσῃ τὴν ἐσωτερικὴν κυβέρνησιν τῆς Νήσου ἀπὸ τῆς λοιπῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ εἰς χεῖρας ἔχουσα τὰ ὅπλα, συνέταξε οἱονεὶ συνταγματικὸν χάρτην διακεκριμένον ὅλως ἐν ὡρισμένῳ μέτρῳ, ἐκ τῶν λοιπῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης μεταξὺ τῶν ἄλλων συνεφωνήθη νὰ ἐκδίδωνται ἐλευθέρως ἐν τῇ Νήσῳ ἐφημερίδες. Ἐπὶ τριετίαν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ἐκείνης πράγματι ἡ 15η διάταξις, ἡ διαλαμβάνουσα καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδων ἐτηρεῖτο κατά τε τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ πᾶς ὅστις ἐβούλετο ἐδύνατο νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἡ ἄδεια τῷ ἐχορηγεῖτο ἀμέσως, διότι ἐπίστευε τότε ὁ Κυβερνήτης τῆς Κρήτης, ὅτι δὲν ἠθέλησεν ἀνοιχθῇ οὔτε νὰ παραπτώσῃ τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τύπου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλ ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς ἐν Χαλέπᾳ συμβάσεως προσέκρουσεν ἀπό τινος χρόνου ἀκριβῶς ἀφ' ὅτου τὸ ἐξεστατικὸν καὶ ἐλεγκτικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν γένει χαρακτῆρος πνεῦμα, ἐτόλμησεν ἀνοιχθῇ εἰς τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ σφαῖραν, καὶ νὰ θέσῃ τὰ πρόσωπα τὰ διαχειριζόμενα τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ τόπῳ ἐπὶ τῆς ἀνατομικῆς τραπέζης καὶ διὰ βασανιστικῶν ἐγχειρημάτων νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις. Ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη ἐλευθεροτυπία καὶ ἀχαλίνωτος ἔστω ἐλευθεροστομία ἐθορύβησεν, ἄλλους μὲν ἐκ συμφέροντος, ἄλλους δὲ ἐξ ἀγωϊσμοῦ ἀδικαιολογήτου, ὅτι αἱ πράξεις αὐτῶν αἱ διαχειριστικαὶ τῶν δημοσίων λειτουργημάτων δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἔστω καὶ εὐσχημόνως. Τὰ συμφέροντα συνεταυτίσθησαν τῶν ἐχόντων εἰς χεῖράς των τὴν ἐλευθέραν ἔκδοσιν ἐφημερίδων ἐν τῇ Νήσῳ ἀλλὰ συνεταυτίσθησαν κατὰ πλάνην, διότι γνήσιοι Κρῆτες μόνον ἐξ ἀνικανότητος νὰ κρίνωσι, ποῖα εἶνε τ' ἀληθὲς συμφέροντα τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ἐν Χαλέπᾳ συμβάσεως, ἐδύναντο νὰ λέγωσιν ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος ἡ ἄδεια ἐκ τοῦ ἐν Κ/πόλει γραφείου τοῦ τύπου πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος ἐν Κρήτῃ μετὰ τὴν σύμβασιν τῆς Χαλέπας. Ὑπεστηρίχθη δημοσίᾳ παρὰ τῶν ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, ὅτι μέχρι τοῦδε ἐξ ὑπερβολικῆς ἐπιεικείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν τόπον ἐχορηγοῦντο ἄδειαι πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδων ἐνταῦθα, ἄνευ προηγουμένης συναινέσεως τοῦ γραφείου τοῦ τύπου μετὰ τὰ ἐν Χαλέπᾳ συμφωνηθέντα, καὶ τοῦτο σήμερον ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐξετάσωμεν ὀλίγων. Τὸ εἶναί τινα ἐπιεικῆ, εἶνε ἀναμφισβήτητος ἀρετή, ἀλλ' οἱ Κρῆτες ἀρκοῦνται καὶ σήμερον εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν νόμων καὶ τὴν ἀνυπόκριτον ἑρμηνείαν τῶν κτηθέντων προνομείων, ἡ δὲ ἐπιείκεια εἶνε ἀξία δι' ἄλλας περιπτώσεις. Ἡ 15η διάταξις τῆς συμβάσεως λέγει, ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδων συμφώνως τοῖς κειμένοις νόμοις τοῦ Κράτους. Πᾶς ἐξεταστὴς προσεκτικὸς καὶ δίκαιος τῆς διατάξεως ταύτης δὲν δύναται νὰ συμπεράνῃ ἄλλως, παρ' ὅτι ἡ Κρήτη ἐχωρίσθη ὁλοτελῶς, καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν ἐφημερίδων τῆς λοιπῆς Αὐτοκρατορίας διὰ τῆς ἐν Χαλέπᾳ συμβάσεως, ἥτις εἶνε τὸ θεμέλιον τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Κρητῶν, καὶ ἥτις πρέπει νὰ ἑρμηνεύηται συμφώνως τῷ λογικῷ καὶ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ τόπου, διότι ἄλλως ἡ 15η διάταξις στερεῖται ἐννοίας καὶ δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Ἡ Κρήτη ἀποτελοῦσα ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ὅλης ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας μέχρι τοῦ 1878, ἦτο ἠναγκασμένη νὰ πολιτεύηται κατὰ τοὺς ἰσχύοντας εἰς ὅλον τὸ Κράτος νόμους, ἐκτὸς ἐξαιρέσεών τινων ἃ εἶχε καθιερώσει ὁ ὀργανικὸς νόμος, τοῦ 1868 καὶ ὅστις ἤθελε νὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα ἐν τῇ Νήσῳ, ὤφειλε νὰ ζητήσῃ ἄδειαν πρότερον οὐχὶ παρὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, διότι οὗτος δὲν εἶχε τὴν 15 διάταξιν τῆς ἐν Χαλέπᾳ συμβάσεω , ἀλλὰ μόνον παρὰ τοῦ γραφείου τοῦ τύπου ὡς θὰ ἔπραττε καὶ πᾶς ἄλλος ὑπήκοος τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἡ ἄδεια θὰ τῷ ἐχορηγεῖτο ἀναφαιρετῶς, διότι οὐδὲν ὑπῆρχε κώλυμα, οὐδεμία δι[illegible] ἀπαγορευτικὴ καὶ ὁποῖον δικαίωμα εἶχεν ὁ κ[illegible] πόλεως, καὶ πάσης ἄλλης ἐπαρχίας [illegible] Αὐτοκρατορίας, τὸ αὐτὸ εἶχε καὶ ὁ Κρής. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐσμὲν βέβαιοι, ὅτι οὐδεὶς θέλει ἀμφισβητήσει ἀλλὰ θὰ συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν ὅτι ἀφοῦ πρὸ τῆς ἐν Χαλέπᾳ συμβάσεως ἐδυνάμεθα νὰ ἐκδώσωμεν ἐφημερίδα ἐν Κρήτῃ, λαμβάνοντες ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐν Κ/πόλει γραφείου τοῦ τύπου ὑποχρεωτικῶς, ἡ 15η διάταξις τῆς συμβάσεως, ἔχει ἄλλην ἔννοιαν παρ' ἐκείνων ἣν ἀποδίδουν σήμερον οἱ ἐν πέλει. Δυοῖν θάτερον, ἢ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος ἐν τῇ Νήσῳ δὲν ὑπάγεται πλέον εἰς τὰς διατυπώσεις ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ὑπήγετο πρὸ τοῦ 1878, ἢ ὅτι ἡ 15η διάταξις τοῦ συμβολαίου τῆς Χαλέπας, δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἔννοιαν. Ἀλλ' ὁποῖον εἶνε τὸ ὀρθότερον διὰ νὰ δεχθῶμεν, τὸ δικαιότερον διὰ νὰ τὸ πιστεύωμεν; Ἡμεῖς ἰσχυριζόμεθα καὶ φρονοῦμεν, ὅτι διὰ νὰ ἐκδώσῃ τις ἐφημερίδα ἐν Κρήτῃ σήμερον εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ὑπόκειται ὑποχρέωσιν, εἰμὴ νὰ ὑποβάλῃ μίαν αἴτησιν πρὸς τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἄδειαν, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ μόνον, ὅπως εἶνε ἐν γνώσει ὁπόσαι καὶ ὁποῖαι ἐδίδονται ἐφημερίδες καὶ γνωστὰ τὰ πρόσωπα τῶν ὑπευθύνων συντακτῶν καὶ ὅτι πᾶσα ἄλλη ἐξήγησις καὶ ἑρμηνεία τῆς συμβάσεως καταστρέφει τὰ διὰ ποταμῶν αἱμάτων κτηθέντα προνόμια τῶν Κρητῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ. Εὐχόμεθα πάσαις καὶ πᾶσι νὰ διέλθωσι τὸ νέον ἔτος ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ καὶ ἐν ἀπολαύσει παντὸς ἀγαθοῦ.

Αἱ ἑορταὶ τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΩΝ διῆλθον ἐν μεγίστῃ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν νέων τῶν ἀποτελούντων τὸν θίασον «Εὐτέρπη», ἐν τῇ εἰς θέατρον μετατραπείσῃ αἰθούσῃ τῆς ἑλλην. Σχολῆς, ἡ κωμῳδία «ὁ Ἐξηνταβελώνης» τοῦ Μολιέρου. Τὸ θέατρον ἦτο πλῆρες. Ἡ ἐπιτυχία ἀνταπεκρίθη ἀρκούντως πρὸς τὰς προσδο-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Γενικαὶ ἀρχαί

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου καθόλου καὶ τοῦ κράτους αὐτοῦ κατὰ χρόνον καὶ τόπον

Ἄρθρ. 1, Ἀντικείμενον τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐστὶν ὁ διορισμὸς τῶν πράξεων καὶ παραλείψεων, αἱ ἐπὶ ποινῇ ἀπαγορεύονται, ὡς διαταράττουσαι ἢ προσβάλλουσαι δικαίωμά τι ἤτοι ἀμέσως τῆς πολιτείας, ἢ ἀμέσως μέν τινας τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἢ τῇ ἐπικρατείᾳ αὐτῆς προσώπων, ἐμμέσως δὲ τῆς πολιτείας. 6) ὧν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἡ διατάραξις ἢ προσβολὴ οὗ δικαιώματος καταλογίζεται τινι προσώπῳ, τοῦτέστιν ἀποδίδοται τούτῳ ὡς αἰτίῳ αὐτῆς γ') τῶν προσφόρων μέσων, δι' ὧν αἴρεται ἡ διατάραξις ἢ προσβολὴ τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 2 Οὐδεμία ποινὴ καταγινώσκεται ἕνεκά τινος πράξεως θετικῆς ἢ (παραλείψεως) ἀνητικῆς, εἰ μὴ μόνον ἕνεκα τῶν διὰ νόμου πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν ῥητῶς ἀπηγορευμένων, ἀκριβῶς κατὰ τὰ συστατικὰ αὐτῶν στοιχεῖα ὡρισμένων καὶ δι' ὡρισμένης ποινῆς τιμωρουμένων. Ἑλ. 1. 1†3. Γαλ. 4.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν διὰ νέου νόμου τάττεται ποινὴ ἠπιωτέρα τῆς ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ κοινῆς, ἡ ἠπιωτέρα αὕτη ποινὴ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀνομημάτων τῶν πραχθέντων μὲν πρὸ τοῦ νέου νόμου, δικαζομένων δὲ μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. 1†. 3.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν διὰ νέου νόμου μηκέτι θεωρῆται ἀνόμημα πᾶξίς τις, κατὰ τὸν πρότερον νόμον θεωρουμένη ἀξιόποινος, καταργοῦνται αὐτοδικαίως, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ νέου νόμου καὶ πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἐπὶ ἰσχύι αὐτοῦ τεταγμένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως προθεσμίας, πᾶσαι αἱ συνέπειαι τῆς τε διαδικασίας καὶ τῆς καταδίκης. 1 †. 3.

Ἄρθρ. 5. Αἱ παραγραφαὶ τῶν ποινικῶν ἀγωγῶν καὶ ἀποφάσεων διέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν αἱ παραγραφαὶ αὗται ἤρξαντο· ἀλλ' εἰ ἐν τῷ νέῳ νόμῳ ἀναγράφεται παραγραφὴ μὴ ὑπάρχουσα κατὰ τὸν κρατοῦντα, ὅτε ἐπράχθη τὸ ἀνόμημα, νόμον, ἢ τάττεται χρόνος ἐπὶ παραγραφῇ βραχύτερος, ἢ ἤρθησαν ὅροι ἐπὶ παραγραφῇ ὑπάρχοντες κατὰ τὸν πρότερον νόμον, αἱ ποιναὶ ἀγωγαὶ καὶ ἀποφάσεις θεωροῦνται παραγεγραμμέναι ἢ παραγράφονται κατὰ τὸν νέον νόμον. 1 †. 151: 152.

Ἄρθρ. 6. Καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ τῶν ἡμεδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν κατὰ τοὺς ἡμεδαποὺς νόμους·

Α'.) πάντα τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πραττόμενα ἀνομήματα

α) ὑπὸ ἡμεδαποῦ δημόσια, ἰδιωτικὰ ἢ θρησκευτικά.

β) ὑπὸ ἀλλοδαποῦ·

1) δημόσια κατὰ τῆς ἡμεδαπῆς πολιτείας ἢ ἡμεδαποῦ πολίτου, ἰδιωτικὰ κατὰ ἡμεδαποῦ, ἢ θρησκευτικὰ κατὰ ἡμεδαπῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς ἢ ἡμεδαποῦ θρησκευτικοῦ καταστήματος ἢ προσώπου φυσικοῦ ἢ ἠθικοῦ.